



GÜNCEL



TEKNOLOJİ



SAĞLIK



YAŞAM



GENEL



MEHMET GÜN

Yalanla, adalet arayanlar ülkesi

25.04.2023 - 10:19
YAYINLANMA25.04.2023 - 10:19
GÜNCELLEME

Paylaş ▾

Google News

A⁻A⁺

Halkın adalet isteği arşı bulmuşken, mahkemede hakkını alacağına kesin inananların oranı ayaklara düşmüş bir ülkeyiz. Fakat ele geçirdikleri devlet gücünü keyfe göre kullanmanın ve suçlarının hesabını vermek istemeyen siyasiler, sözde hukukun üstünlüğü tellallığı yapıyorlar ama özde

sorunlarını çözmek yerine yargının elini kolunu bağlıyorlar.

Yargıya işi düşen halk da "tencere dibin kara, seninki benden kara" misali, kendi içinden çıkardığı siyasetçiler gibi davranıyor; davasına konu olayları dürüstçe ve doğru olarak açıklamıyor, elindeki delillerin işine gelenleri ibraz edip, aleyhine olanları gizliyor; fakat riyakarca "Adalet istiyorum, davamda karar lehime olsun" diye haykırıyor!

Yargının asla asli unsuru olamamış avukatlar, adeta, kuyruklu yalanlardan hakimi ikna edecek doğru hikayeler yazmakta ustalaşıyorlar.

Vatandaşın ve avukatının sözüne güvenemeyen hakimlere ise ne avukatlar ne de vatandaş güveniyor. Mertçe ifade edelim: Herkes herkesin yalan söylediğini düşünüyor, kimse kimsenin sözüne inanmıyor; mahkemelerde objektif gerçeklere göre değil algılara, varsayımlara ve önyargılara göre el yordamı ile karar veriliyor.

Adaletin ise kendi kendine olması gereken ama bir türlü gerçekleşmeyen bir şey olduğu sanılıyor.

Hocalara yeniden yazdırılan hukuk yargılama usulü kanununa göre, davası olanlar, mahkemede "dürüst davranmak ve doğruyu söylemek" ve "kendi aleyhlerine olan delilleri de ibraz etmek" ile yükümlüler. Fakat bunları sağlayan bir mekanizma ve yaptırım yok. Yani adeta "dürüstlük ve doğruyu söylemek laftadır, işine gelirse uy, uymasan da olur" deniyor, kanun da toplumumuzu olduğu gibi yansıtıyor.

Kanunu hazırlayanların "dürüstlük ve doğruluk" anlayışı, adeta "yalanın kuyruklu makuldür" gibi. Mealen " tarafların aleyhlerine olan hususları da söylemesi beklenemez, söyledikleri doğru olsun yeter" diyerek adeta kanuna yazdıkları "dürüstlük ve doğruyu söylemek" yükümünü dolanmanın yolunu gösteriyorlar.

Doğruyu yani lehe veya aleyhe, tüm gerçekleri olduğu gibi söylemek, dürüstlüğün temel şartıdır.

Lehe olanları cimbızla seçerek işine geldiği gibi söylemek, aleyhe olanları gizlemek, kuyruklu yalan söylemektir. Dürüstlük ve doğruyu söylemek, tarafların iyi niyetine bırakılamaz. Doğruların söylenmesi için etkin işleyen bir tam ve doğru ifşa sistemi kurmak, ciddi yaptırım getirmek şarttır.

Uyuşmazlık çıktığı andan itibaren dürüst davranış ve doğru söyleme yükümü getirmek, toplumun doğru çözümü kendisinin bulmasını, sulh olmasını ve adaletin gönül rızasıyla gerçekleşmesini sağlar. Böylece sulh ve uzlaşmalar kendiliğinden artar, toplumsal dayanışma ve işbirliği güçlenir.

Mahkemeler savaş alanı olmaktan çıkıp, hakimden hukukun öğrenildiği medeni ortamlara dönüşür.

Yargılamalarda hakime düşen iş kendiliğinden azalırken avukatlara düşen iş kendiliğinden artar.

Avukatların işleri, gelirleri ve saygınlıkları artar ve yargının gerçekten asli unsuru haline gelirler.

Yargının iş yükü büyük oranda azalır, ortalama dört-beş sene süren davalar üç-dört ay içinde ve etkili olarak çözülür.

Dünyadaki ileri hukuk sistemlerinin başarısının temel sebebi, başta yargıda olmak üzere, toplumda dürüstlüğü ve doğru söylemeyi hakim kılmış, yalan söylemeyi ciddi yaptırımlara bağlamış olmalarıdır. Dürüstlüğü hakim değer haline getirmek ülkelerin gerçek gücünü ortaya çıkararak halkın refahını yükseltmiş, uluslararası rekabette öne geçmeleri sağlamıştır.

Refahımızı yükseltmek istiyorsak, gerçekten hukukun üstünlüğü ve adalet talep ediyorsak, en başta mahkemelerde davası olan tarafların gerçekleri ve delilleri tam ve doğru olarak ifşa etmelerini sağlayarak işe başlayabiliriz.

← ÖNCEKİ

SONRAKİ →



Mehmet Gün